Prima instanță: Judecătoria Căușeni, sediul Central, judecător Nicolae Negru
Dosarul nr. 2r-1087/26
(2-25024048-02-25r-28052026)

D E C I Z I E

6 iulie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru
În componența:

Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Hristina Craveț și Serghei Dimitriu

examinând fără participarea părților, recursul declarat de către avocatul Sergiu Brînză, în interesele debitorului Iuri Ceban,

împotriva încheierii Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 27 octombrie 2025, prin care a fost admisă parțial contestația,

în cauza civilă la contestația depusă de debitorul Iuri Ceban împotriva încheierii executorului judecătoresc Danu Iulia nr.168pa-331r/2020 din 28.01.2025 privind stabilirea restanței la plata pensiei de întreținere a copiilor minori, -

a c o n s t a t a t:

Cicrumstanțele cauzei:

La data de 24 februarie 2025, debitorul Iuri Ceban a depus contestație împotriva încheierii executorului judecătoresc Iulia Danu nr.168pa-331r/2020 din 28.01.2025 privind stabilirea restanței la plata pensiei de întreținere a copiilor minori.

În motivarea contestației, debitorul a arătat că, prin încheierea din 28 ianuarie 2025, emisă de executorul judecătoresc Iulia Danu în cadrul procedurii de executare nr. 168pa-331r/2020, a fost stabilită restanța la plata pensiei de întreținere datorată de Iuri Ceban în temeiul documentului executoriu nr. 2-2074/2012 din 4 septembrie 2012, emis de Judecătoria Căușeni, pentru perioada 1 septembrie 2018- 7 august 2024, în cuantum de 198 588,66 lei.

Debitorul consideră că încheierea contestată este neîntemeiată, emisă cu încălcarea prevederilor legale și susceptibilă de anulare.

În susținerea contestației, acesta a invocat că actul de executare i-a fost comunicat abia la data de 14 februarie 2025, prin intermediul serviciului poștal. Totodată, susține că atât actul contestat, cât și întreaga procedură de executare silită sunt marcate de neclarități și contradicții, existând, în opinia sa, indicii privind admiterea unor nereguli la administrarea procedurii de executare de către executorul judecătoresc.

Debitorul a mai menționat că, la data de 20 ianuarie 2025, aflându-se în biroul executorului judecătoresc, a constatat mai multe pretinse încălcări în gestionarea procedurii de executare, inclusiv acceptarea tardivă a documentului executoriu spre executare, împrejurare care, potrivit afirmațiilor sale, ar fi fost recunoscută de executorul judecătoresc.

De asemenea, acesta a arătat că, la data respectivă, o parte din actele la care se face referire în încheierea contestată și care ar fi fost expediate creditorului urmăritor Natalia Ceban nu se regăseau în materialele dosarului de executare, astfel încât nu a avut posibilitatea să ia cunoștință de conținutul și proveniența acestora. În opinia sa, necomunicarea actelor respective și către debitor i-a încălcat dreptul la informare și la exercitarea efectivă a drepturilor procesuale, iar justificarea executorului judecătoresc privind transmiterea exclusivă către creditor nu poate fi considerată întemeiată.

Totodată, debitorul susține că modul de calcul al restanței este neclar și dificil de verificat, întrucât cuprinde termene și date pe care le consideră contradictorii și utilizate în mod tendențios în defavoarea sa. Acesta apreciază că, în procesul stabilirii restanței la plata pensiei de întreținere în cadrul procedurii de executare nr. 168pa-331r/2020, executorul judecătoresc și-ar fi depășit competențele legale, exercitând atribuții care, potrivit legii, aparțin exclusiv instanței de judecată.

În aceste condiții, debitorul Iuri Ceban a solicitat anularea încheierii din 28 ianuarie 2025, emisă de executorul judecătoresc Iulia Danu în cadrul procedurii de executare nr. 168pa-331r/2020, prin care a fost stabilită restanța la plata pensiei de întreținere pentru perioada 1 septembrie 2018-7 august 2024, în cuantum de 198 588,66 lei.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Căușeni, sediul central din 27 octombrie 2025 s-a admis parțial contestația. S-a exclus din suma restanței la plata pensiei de întreținere a copiilor minori, stabilită prin încheierea executorului judecătoresc Iulia Danu nr.168pa-331r/2020 din 28.01.2025, suma de 13 350,00 lei, aferentă perioadei 16.11.2018 - 13.05.2019. În rest, încheierea executorului judecătoresc Iulia Danu din 28.01.2025 privind stabilirea restanței la plata pensiei de întreținere a copiilor minori, s-a menținut.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 10 noiembrie 2025 avocatul Sergiu Brînză, în interesele debitorului Iuri Ceban, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 27 octombrie 2025, solicitând admiterea cererii de recurs,casarea încheierii instanței de fond și dispunerea restituirii spre rejudecare a problemei solulionate prin incheierea casată.

Argumentele recurentului:

În motivarea recursului, partea recurentă a reiterat argumentele de fapt și de drept invocate în contestația depusă la instanța de fond.

Suplimentar, recurentul a susținut că actul de executare contestat, precum și întreaga procedură de executare silită, sunt marcate de neclarități și contradicții, existând, în opinia sa, indicii privind administrarea nelegală a procedurii de executare de către executorul judecătoresc.

Invocând prevederile art. 20 din Constituția Republicii Moldova, recurentul a arătat că orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care îi încalcă drepturile, libertățile și interesele legitime, iar accesul la justiție nu poate fi îngrădit prin lege.

În acest context, a susținut că a solicitat instanței de fond obligarea executorului judecătoresc Iulia Danu să prezinte copia certificată a întregului dosar de executare, însă această cerere ar fi fost ignorată, fapt care, în opinia sa, a împiedicat examinarea efectivă a fondului cauzei.

Recurentul a reiterat că, la data de 20 ianuarie 2025, aflându-se în biroul executorului judecătoresc împreună cu avocatul său, a constatat mai multe pretinse încălcări în administrarea procedurii de executare, inclusiv acceptarea tardivă a documentului executoriu spre executare, împrejurare care, potrivit afirmațiilor sale, ar fi fost recunoscută de executorul judecătoresc. Totodată, a menționat că avocatul său a depus o cerere privind încetarea procedurii de executare silită, asupra căreia executorul judecătoresc nu s-ar fi pronunțat nici până în prezent.

De asemenea, recurentul a susținut că o mare parte dintre actele anexate la încheierea contestată și comunicate creditorului urmăritor nu se regăseau în materialele dosarului de executare la momentul consultării acestuia, astfel încât nu a avut posibilitatea de a lua cunoștință de conținutul și proveniența lor. În opinia sa, necomunicarea acestor acte și către debitor i-a încălcat dreptul la informare și la exercitarea dreptului la apărare, iar justificarea executorului judecătoresc privind comunicarea exclusiv către creditor nu poate fi considerată întemeiată.

Totodată, recurentul a arătat că modalitatea de calcul a restanței la plata pensiei de întreținere este lipsită de claritate, întrucât cuprinde termene și perioade pe care le apreciază ca fiind contradictorii și utilizate în mod tendențios în detrimentul său.

Acesta a susținut că, în cadrul procedurii de executare nr. 168pa-331r/2020, executorul judecătoresc și-ar fi depășit competențele legale prin stabilirea restanței la plata pensiei de întreținere, atribuție care, în opinia sa, revine exclusiv instanței de judecată.

Totodată, recurentul a solicitat casarea încheierii pronunțate de instanța de fond la 2 octombrie 2025, prin care a fost respinsă cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate formulate în cauză, apreciind că soluția este neîntemeiată și arbitrară, fiind de natură să îi restrângă dreptul de acces la justiție.

Recurentul a susținut că instanța de fond nu a manifestat diligența necesară la examinarea cauzei, efectuând o analiză superficială a circumstanțelor relevante, ceea ce a determinat pronunțarea unei soluții nelegale și neîntemeiate, de natură să îi încalce drepturile garantate atât de legislația națională, cât și de tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte.

La cererea de recurs executorul judecătoresc Iulia Danu a prezentat referință, prin care și-a exprimat dezacordul cu argumentele expuse în cererea de recurs, solicitînd respingerea acesteia și menținerea încheierii instanței de fond.

Termenul de declarare a recursului:

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele cauzei Colegiul judiciar a constatat, că încheierea contestată a fost pronunțată la 27 octombrie 2025, iar recursul a fost declarat la 10 noiembrie 2025.Astfel, recursul a fost depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinica încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră că, recursul este neîntemeiat și pasibil de a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, din motivele ce succed.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părţilor.

Conform art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Din probatoriul administrat în cauză rezultă, că în procedura de executare a executorului judecătoresc Iulia Danu se află titlul executoriu nr. 2-2074/2012 din 4 septembrie 2012, emis de Judecătoria Căușeni, prin care s-a dispus încasarea de la Iuri Ceban în beneficiul Nataliei Ceban a pensiei de întreținere pentru copiii minori, în cuantum de 1/3 din toate veniturile lunare ale debitorului, începând cu 12 aprilie 2012 și până la atingerea majoratului de către copii.

Prin încheierea executorului judecătoresc din 13 august 2018 a fost stabilită restanța la plata pensiei de întreținere pentru perioada 1 aprilie 2014- 1 septembrie 2018, în cuantum de 82 322,04 lei. Ulterior, prin încheierea din 15 noiembrie 2018, titlul executoriu a fost restituit creditorului Natalia Ceban.

La data de 14 mai 2019, în temeiul unei noi cereri depuse de creditor, titlul executoriu a fost prezentat din nou spre executare și primit în procedura executorului judecătoresc.

Ulterior, prin încheierea din 28 ianuarie 2025, executorul judecătoresc Iulia Danu a stabilit restanța la plata pensiei de întreținere aferentă perioadei 1 septembrie 2018-7 august 2024, în cuantum de 198 588,66 lei.

Nefiind de acord cu încheierea executorului judecătoresc Iulia Danu nr. 168pa-331r/2020 din 28 ianuarie 2025, prin care a fost stabilită restanța la plata pensiei de întreținere pentru perioada 1 septembrie 2018- 7 august 2024, în cuantum de 198 588,66 lei, debitorul Iuri Ceban a contestat actul de executare în instanța de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 27 octombrie 2025, contestația a fost admisă parțial, fiind exclusă din cuantumul restanței suma de 13 350,00 lei, aferentă perioadei 16 noiembrie 2018-13 mai 2019. În rest, încheierea executorului judecătoresc din 28 ianuarie 2025 privind stabilirea restanței la plata pensiei de întreținere a fost menținută.

Examinând legalitatea încheierii recurate prin prisma motivelor invocate de recurent, a materialelor dosarului și a normelor de drept incidente, Colegiul civil constată că prima instanță a stabilit în mod corect circumstanțele de fapt relevante și a aplicat corespunzător dispozițiile legale incidente raportului juridic dedus judecății.

În contextul obiectului litigiului, Colegiul reține că, potrivit art. 161 alin. (1) din Codul de executare, actele de executare întocmite de executorul judecătoresc, precum și acțiunile sau inacțiunea acestuia pot fi contestate de către părțile procedurii de executare, de ceilalți participanți la procesul de executare, precum și de terții care consideră că prin acestea le-a fost încălcat un drept recunoscut de lege. Totodată, legea stabilește că actele de executare nu mai pot fi contestate dacă de la întocmirea acestora au trecut mai mult de șase luni.

Conform art. 163 alin. (1) din Codul de executare, pretențiile formulate prin cererea de contestare a actelor de executare sau a acțiunilor ori inacțiunii executorului judecătoresc se

înaintează împotriva creditorului sau debitorului și se examinează potrivit regulilor Codului de procedură civilă, în termen de 30 de zile. Totodată, executorul judecătoresc, atras din oficiu în calitate de intervenient accesoriu, are obligația, în condițiile art. 119 din Codul de procedură civilă, să prezinte instanței copia certificată a procedurii de executare și explicațiile scrise referitoare la actele contestate.

Potrivit art. 2 din Codul de executare, executorul judecătoresc este obligat să asigure executarea silită a documentelor executorii în strictă conformitate cu prevederile Codului de executare și ale celorlalte acte normative incidente.

În conformitate cu art. 9 din Codul de executare, participanții la procedura de executare și alte persoane interesate, ale căror drepturi ori interese legitime au fost încălcate printr-un act de executare, beneficiază de dreptul de a contesta actul respectiv în condițiile legii.

Potrivit art. 10 alin. (1) din Codul de executare, executarea silită reprezintă ansamblul măsurilor prevăzute de lege prin intermediul cărora creditorul își realizează drepturile recunoscute printr-un document executoriu, prin intermediul executorului judecătoresc și cu concursul organelor abilitate, în situația în care debitorul nu își execută benevol obligațiile.

De asemenea, art. 21 alin. (1) din Codul de executare consacră principiul potrivit căruia executorul judecătoresc este unica persoană învestită de lege cu competența de a efectua executarea silită a documentelor executorii.

În materia executării obligațiilor de întreținere, dispozițiile art. 114 alin. (2) și (3) din Codul de executare disting între două ipoteze juridice. Astfel, în cazul în care creditorul a retras documentul executoriu, iar procedura de executare a fost încheiată, la prezentarea ulterioară a documentului executoriu pensia de întreținere se încasează numai de la data noii prezentări a titlului executoriu, iar cuantumul eventualei restanțe pentru perioada anterioară se stabilește exclusiv de către instanța de judecată, la cererea creditorului, în condițiile prevăzute de Codul familiei. În schimb, dacă documentul executoriu se află în continuare în procedura de executare, iar pensia de întreținere nu a fost reținută, competența de a determina cuantumul restanței pentru întreaga perioadă revine executorului judecătoresc, care emite în acest sens o încheiere motivată.

La rândul său, art. 104 din Codul familiei reglementează modalitatea de determinare a restanței la plata pensiei de întreținere, stabilind că aceasta se încasează pentru perioada anterioară în baza contractului privind plata pensiei de întreținere sau a titlului executoriu, în limitele prevăzute de lege, iar în cazul în care neexecutarea obligației este imputabilă debitorului, restanța poate fi recuperată pentru întreaga perioadă anterioară. Totodată, norma prevede că suma restanței se stabilește în funcție de cuantumul pensiei fixate prin hotărârea judecătorească ori prin contract și de veniturile realizate de debitor. În lipsa unor dovezi privind veniturile acestuia, executorul judecătoresc determină cuantumul restanței pornind de la salariul mediu pe țară existent la data calculării acesteia. În cazul în care părțile contestă cuantumul restanței sau situația materială a debitorului justifică o altă modalitate de stabilire a acesteia, legea le conferă dreptul de a solicita instanței de judecată stabilirea sumei concrete a restanței, cuantumul acesteia putând fi contestat în condițiile legii.

Raportând dispozițiile legale anterior enunțate la circumstanțele de fapt constatate în cauză, Colegiul judiciar apreciază ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe, potrivit căreia executorul judecătoresc Iulia Danu a depășit limitele competenței conferite de lege la stabilirea cuantumului restanței la plata pensiei de întreținere.

În mod corect, instanța de fond a reținut că executorul judecătoresc a inclus în calculul restanței și perioada 15 noiembrie 2018-14 mai 2019, interval în care titlul executoriu fusese restituit creditorului și, prin urmare, nu se afla în procedura de executare silită. Or, în această ipoteză sunt incidente dispozițiile art. 114 alin. (2) din Codul de executare, care prevăd expres că, în cazul în care creditorul a retras documentul executoriu, iar procedura de executare a fost încheiată, la prezentarea ulterioară a titlului executoriu pensia de întreținere se încasează numai de la data noii prezentări a acestuia, iar cuantumul eventualei restanțe pentru perioada în care documentul nu s-a aflat în executare poate fi stabilit exclusiv de instanța de judecată, la cererea creditorului, în condițiile Codului familiei.

Contextual, executorul judecătoresc nu era abilitat să stabilească, prin încheiere proprie, restanța aferentă perioadei în care titlul executoriu nu se afla în executare, atribuția respectivă revenind, în mod exclusiv, instanței de judecată. Prin urmare, soluția primei instanțe de a exclude din calculul restanței suma aferentă perioadei 15 noiembrie 2018- 14 mai 2019 este conformă prevederilor legale incidente și circumstanțelor cauzei.

Critica recurentului potrivit căreia actul de executare contestat și întreaga procedură de executare ar avea un caracter incert, contradictoriu și ar conține indicii privind pretinse încălcări admise de executorul judecătoresc este formulată într-o manieră generală și declarativă, fără indicarea unor împrejurări concrete și fără administrarea unor probe care să confirme existența neregulilor invocate. Or, potrivit principiului consacrat de art. 118 din Codul de procedură civilă, fiecare parte este obligată să dovedească circumstanțele pe care își întemeiază pretențiile și obiecțiile. Simpla invocare a unor presupuse ilegalități, în lipsa unui suport probator, nu este suficientă pentru a conduce la anularea actului de executare.

Nu poate fi reținută nici critica privind pretinsa încălcare a dreptului de acces la justiție, prin faptul că instanța de fond nu ar fi obligat executorul judecătoresc să prezinte copia certificată integrală a procedurii de executare. Materialele cauzei demonstrează că instanța de fond a avut la dispoziție actele necesare soluționării litigiului, acestea fiind suficiente pentru verificarea legalității încheierii contestate. Mai mult, recurentul nu a indicat în mod concret care anume acte din dosarul de executare nu au fost prezentate instanței și în ce mod lipsa acestora a influențat soluția adoptată.

Sunt neîntemeiate și susținerile recurentului referitoare la acceptarea tardivă a documentului executoriu spre executare ori la pretinsa lipsă a unui răspuns la cererea privind încetarea procedurii de executare silită. Aceste aspecte nu constituie obiectul prezentei cauze, întrucât litigiul dedus judecății vizează exclusiv legalitatea încheierii din 28 ianuarie 2025 privind stabilirea restanței la plata pensiei de întreținere. În consecință, ele nu pot influența legalitatea actului contestat și urmează a fi apreciate, după caz, în cadrul unor proceduri distincte, dacă partea consideră că drepturile sale au fost încălcate.

Colegiul respinge și argumentul recurentului, potrivit căruia anumite acte comunicate creditorului nu i-ar fi fost comunicate și lui. Din materialele cauzei nu rezultă că această împrejurare ar fi afectat legalitatea calculului restanței sau ar fi lipsit recurentul de posibilitatea efectivă de a formula obiecții și de a-și exercita dreptul la apărare în fața instanței. De altfel, recurentul a contestat actul de executare, a expus argumentele pe care le-a considerat relevante și a beneficiat de examinarea acestora de către instanța de fond și de instanța de recurs.

Nu poate fi reținută nici susținerea privind caracterul pretins neclar al calculului restanței. Instanța de fond a verificat modul de determinare a acesteia și a constatat existența unei

singure neregularități, și anume includerea în calcul a perioadei în care titlul executoriu nu se afla în procedura de executare, respectiv intervalul 15 noiembrie 2018-14 mai 2019. Această încălcare a fost înlăturată prin excluderea sumei aferente perioadei respective. În ceea ce privește restul calculului, recurentul nu a indicat erori concrete de calcul și nici nu a prezentat un calcul alternativ sau alte probe care să demonstreze caracterul incorect al sumei stabilite de executorul judecătoresc.

Este lipsită de temei și critica potrivit căreia, executorul judecătoresc și-ar fi depășit competențele la stabilirea restanței. Dimpotrivă, instanța de fond a sancționat tocmai depășirea competenței executorului în ceea ce privește perioada în care titlul executoriu nu se afla în executare, înlăturând această parte a încheierii contestate. Pentru perioada în care documentul executoriu s-a aflat în procedura de executare, executorul judecătoresc era expres împuternicit de dispozițiile art. 114 alin. (3) din Codul de executare să stabilească cuantumul restanței prin încheiere motivată. Prin urmare, soluția primei instanțe reflectă o aplicare corectă și diferențiată a dispozițiilor art. 114 alin. (2) și (3) din Codul de executare.

Referitor la critica privind respingerea cererii de ridicare a excepției de neconstituționalitate, Colegiul reține că recurentul nu a argumentat în ce constă pretinsa neconstituționalitate a normelor aplicate și nici relevanța acesteia pentru soluționarea prezentului litigiu. În lipsa întrunirii condițiilor legale pentru sesizarea instanței de control constituțional, soluția instanței de fond nu poate fi apreciată ca fiind arbitrară.

Totodată, afirmațiile recurentului privind pretinsa examinare superficială a cauzei și încălcarea drepturilor sale constituționale și convenționale nu sunt susținute prin argumente concrete și nu evidențiază erori de fapt sau de drept comise de instanța de fond. Dimpotrivă, din considerentele încheierii recurate rezultă că instanța a examinat toate argumentele relevante ale părților, a administrat și apreciat probele în conformitate cu dispozițiile legale și a pronunțat o soluție legală și întemeiată, intervenind doar asupra acelei părți a încheierii executorului judecătoresc care exceda competenței conferite de lege.

În concluzie, având în vedere ansamblul circumstanțelor de fapt stabilite în cauză și dispozițiile legale incidente, Colegiul judiciar constată că prima instanță a elucidat complet și sub toate aspectele relevante situația de fapt, a administrat și apreciat în mod corespunzător probatoriul și a aplicat corect normele de drept material și procesual incidente raportului juridic dedus judecății.

În aceste condiții, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru concluzionează că recursul declarat este neîntemeiat și urmează a fi respins, cu menținerea încheierii Judecătoriei Căușeni, sediul Central, din 27 octombrie 2025, ca fiind legală și întemeiată.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil Comercial și de Contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de avocatul Sergiu Brînză, în interesele debitorului Iuri Ceban.

Se menține încheierea Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 27 octombrie 2025, emisă în cauza civilă, la contestația înaintată de debitorul Iuri Ceban împotriva încheierii

executorului judecătoresc Danu Iulia nr.168pa-331r/2020 din 28.01.2025 privind stabilirea restanței la plata pensiei de întreținere a copiilor minori.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Hristina Craveț

Serghei Dimitriu